

ת"פ 59149/08/23 - מדינת ישראל נגד משה יוסף רוימי (עציר)

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 59149-08-23 מדינת ישראל נ' רוימי(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד

משה יוסף רוימי (עציר) הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) וגניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.8.23 בשעות הצהריים, עת חלף הנאשם סמוך לרכבו של המתלונן, נפתחו לפתע כל חלונות הרכב מסיבה שאינה ידועה למאשימה. כאשר הבחין בכך הנאשם, הכניס את פלג גופו העליון לרכב דרך אחד החלונות ונטל ממנו סך של 22,800 ₪ שהיו מונחים על המושב הקדמי.

טיעונים הצדדים והראיות לעונש

2. ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם וטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור, תחושת הביטחון, הזכות לקניין והזכות לפרטיות. עוד התייחס ב"כ המאשימה לנזק הכלכלי שנגרם למתלונן. ביחס למתחם העונש ההולם ביקשה המאשימה לקבוע כי הוא נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען שמדובר במי שעברו הפלילי מכביד שאף נידון בעבר לעונשי מאסר וכי עונשים קודמים לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות. לגופו של עניין עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם הפנה לתיקונים שבכתב האישום. נטען כי הנאשם פעל ללא תכנון מוקדם וכי לא נגרם נזק לרכבו של המתלונן. לאור כך עתר הסנגור למתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה וסופו בשישה חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הקונקרטי נטען כי לאור מצבו הרפואי של הנאשם ונסיבותיו האישיות ראוי להסתפק בתקופת מעצרו. כן הסכים הסנגור להשיב למתלונן סך של 11,270 ₪ שנתפס ברשות הנאשם ושייך למתלונן.

4. הנאשם בדברו האחרון ביקש מבית המשפט להסתפק בימי מעצרו והביע רצון לצאת לדרך חדשה.

קביעת מתחם הענישה

5. מעשיו של הנאשם פגעו בזכות הקניין וברכושו של המתלונן ואף בביטחון הציבור. בבחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מעובדות כתב האישום ניתן להסיק ברמה הנדרשת שאין מדובר באירוע מתוכנן אלא "בהזדמנות" שנקרתה בדרכו של הנאשם, אותה ניצל עת תום. כן אציין שסכום הכסף שנגנב אינו מבוטל.

6. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם אפנה לפסקי דין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2020/23 **אורי סוויסה נ' מדינת ישראל** (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע עם אחרים בשני כתב אישום בעבירות התפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 37300-11-22 **מחמד סלים נ' מדינת ישראל** (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 22186-10-16 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות לרכב ועבירות נלוות ובהם שימוש בכרטיסי חיוב; עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר.

7. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

8. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה מבלי להביא בחשבון שיקולי שיקום כלשהם וכך אכן יש לעשות. אציין שהנאשם לא ביקש לקבל תסקיר.

9. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה חרטה ונטילת

אחריות, כמו גם שחסכה בזמן ומשאבים. עוד הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי כמשתקף בחוות דעתה של ועדת האבחון לרבות מידת הפגיעה שיסב לו עונש מאסר וכן את מצבו הגופני בגינו אושפז לאחרונה במהלך מעצרו. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד הכולל שורה ארוכה של עבירת רכוש בגיןן נשא מספר רב של מאסרים מאחורי סורג וברית. המסקנה היא שיש להשית על הנאשם עונש בשליש השני של המתחם (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023)), פסקה 9).

10. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 20.08.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את ע"ת מס' 3 בסך של 11,530 ₪. הסכום ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה פירעון מידי; המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין.

ד. בהסכמת הצדדים, יושב הסך של 11,270 ₪ המוחזק בידי המשטרה לידי המתלונן (ע"ת מס' 3).

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.